

STEFAN URBAŃCZYK

Dnia 17 grudnia 1945 r. w Radomiu Sędzia Śledczy II rejonu Sądu Okręgowego w Radomiu, z siedzibą w Radomiu, w osobie Sędziego Kazimierza Borysa, przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka bez przysięgi. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania świadek zeznał, co następuje:

Imię i nazwisko	Stefan Urbańczyk
Wiek	30 lat
Imiona rodziców	Michał i Antonina
Miejsce zamieszkania	Radom, ul. Malczewskiego 14
Zajęcie	szewc
Wyznanie	rzymskokatolickie
Karalność	karany przez sąd niemiecki za uchylenie się od pracy
Stosunek do stron	obcy

Dnia 14 października 1942 r. stracili Niemcy na szubienicy w Radomiu koło Fabryki Broni mego szwagra Jana Kurysa, ur. 6 marca 1910 r., pracownika Fabryki Broni w Radomiu.

Na miejscu stracenia ani koło Fabryki Broni, ani też przy szosie kieleckiej, gdzie powieszono Stanisława Kołkiewicza, nie byłem obecny. Gdy tam przyszedłem, już zwłok nie było, byłem bowiem na tych miejscach dopiero na drugi dzień po egzekucji.

Gdzie zwłoki zostały pochowane – nie wiem. Nie wiem, za co wyżej wymienieni zostali straceni. Tablicy koło szubienicy nie widziałem.

Świadkowi okazano fotografie powieszonych w Radomiu koło Fabryki Broni i przy szosie kieleckiej, po czym świadek zeznaje:

Wśród powieszonych, których fotografie mi okazano, nie mogę poznać ani Kurysa,
ani Kołkiewicza.

Odczytano.